Adventní Pregled — I Šabatní Glasnik

„Postavite u red stvari koje nedostaju.“ Tit 1:5.

VUKA, HRVATSKA, 15. LIPANJ, 2026.

BOŽJA ZAJEDNICA

IZDRŽAVANJE SLUŽBE*

„Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospoda našeg, Isusa „Ne znate li da se oni koji obavljaju svetu službu, hrane onim od Hrama? i oni koji kod žrtvenika poslužuju, sa žrtvenikom dele? Tako je i Gospod odredio da oni koji propovedaju jevanđelje, od jevanđelja trebaju živeti.“ 1. Kor. 9:13, 14.

Raste Spoljno Interesovanje. Kao što je već navedeno, delovanje preduzeto od našeg naroda 1853. da pošalje napred samo odobrene propovednike, rezultovalo je *jedinstvom* među vernicima. Sa ovim jedinstvom je takođe došao uvećan žar da se istina nosi drugima. U isto vreme je bila, od strane naroda, povećana želja da se čuje istina. Na leto 1854, Adventisti Sedmog dana su prvi put počeli da koriste velike šatore u kojima se održavaju sastanci. Bila je retka stvar u tim danima to da se vide šatori korišćeni za takvu svrhu, posledično su gomile ljudi došle na sastanke pod šatorom.

Potražnja za Neprekidnim Radom. Ovo povećano interesovanje za poruku je zahtevalo propovednike koji mogu posvetiti celo svoje vreme jevanđeoskom delu. Ovo oni ne bi mogli uraditi bez nekih sredstava izdržavanja pored svog sopstvenog fizičkog rada. Nikakav *sistem* finansija još nije bio uspostavljen, tako da nikakve plate nisu tada isplaćene za njihovo ohrabrenje. 1851, sledeće Svedočanstvo u pogledu radnika je dato: „Moraće da izađu verom, uzdajući se u njega koji ih je pozvao da rade njegovo delo, i on će otvoriti put pred njima, koliko god bude moguće za njihovo sopstveno dobro i njegovu slavu. Isus, veliki učitelj i uzor, nije imao gde da spusti svoju glavu. Njegov život je bio život pun muke, tuge, i patnje; on je onda dao sebe za nas. Oni koji, u Hristovo ime, preklinju duše da budu pomirene sa Bogom, i koji se nadaju da vladaju sa Hristom u slavi, moraju očekivati da budu sudeonici u njegovim patnjama ovde.“ — „*Iskustvo i Viđenja*“, *strana 54*.

Žrtvovati Duvan, Čaj, i Kafu. U to vreme načini su predloženi kako vernici mogu finansijski pomoći u Gospodnjem cilju: „Svi oni koji ugađaju sebi korišćenjem prljavog korova duvana, trebaju to odložiti u stranu i bolje iskoristiti svoja sredstva. Oni čine žrtvu koja ih lišava nekog zadovoljstva, i uzimaju sredstva koja su prethodno koristili da zadovolje apetit, i stavljaju ih u Gospodnju blagajnu… Kada bi svi učili da budu ekonomičniji u svojim odevnim predmetima, lišavajući sebe nekih stvari koje nisu stvarno potrebne, i ako bi odložili u stranu takve beskorisne i štetne stvari kao što su čaj i kafa, dajući za cilj onoliko koliko oni koštaju, primili bi više blagoslova ovde, i nagradu na nebu.“ — *Ibid*, *strana 35*.

Zloupotrebljena Darežljivost. Ova pouka je neko vreme dovela do prilično darežljivih novčanih doprinosa; ali neki od radnika koji su sami sebe poslali su zloupotrebili te darežljivosti. Svedočanstvo kaže za ovu grupu: „Loš primer je postavljen od nekih koji su prihvatili velike donacije, a nisu obratili ni najmanju pažnju na one koji nisu imali sredstva da ih koriste previše slobodno i nemarno… Oni koji su imali sredstva bačeni su u veliku zbunjenost… Drugi su bili pod uticajem tih stvari, i nisu osetili potrebu za štednjom, za uskraćivanjem sebe, i stavljanjem u Gospodnju blagajnu.“ — *Svedočanstvo iz 2. juna*, *1853*.

Poverenje Vraćeno. Pošto je *red* uspostavljen u službi, odvajajući od tela one koji su zloupotrebili darežljivosti braće, poverenje u delo je potpuno vraćeno. Kada su upućeni pozivi za novac da se kupe šatori, za sastanak pod šatorom i troškove radnika, za štamparsku mašinu i motor, za fond za knjige, itd, bilo je darežljivih odgovora. Delo je napredovalo toliko brzo da se na kraju 1857. broj Adventista Sedmog dana udvostručio, i imovina uredništva Pregleda i Glasnika se uvećala sa sedamsto dolara na pet hiljada dolara.

Ovo je, donekle, izgledalo kao žar i entuzijazam Izraela u pustari, u vreme izgradnje šatora, kada su njihovi darovi koje su doneli „da se izvede sav posao, i pretekli“. Izl. 36:7. Kada je ova građevina podignuta bio je neprestani trošak za opšte žrtve šatora, i za izdržavanje onih koji su se potpuno predali službi, tako da je Gospod uveo za svoj narod svoj *plan* za obezbeđivanje sredstava za ovu svrhu.

Sotonino Veće. Sotona je bio nezadovoljan da vidi kako cilj uspeva pošto je red uspostavljen, tako da je sazvao veće svojih anđela da osmisle plan da ometaju delo. O ovom čitamo: „Videla sam da je Sotona naredio svojim anđelima da posebno postave svoje zamke za one koji iščekuju Hristovo drugo pojavljivanje, i drže sve Božje zapovesti… Rekao je, ‘mi mrzimo sektu svetkovatelja Šabata; oni neprestano rade protiv nas, i uzimaju od nas naše podanike da drže omraženi Božji zakon. Idite, učinite vlasnike zemljišta i novca, opijenim brigama. Ako ih možete naterati da stave svoje naklonosti na ove stvari, tek ćemo ih imati. Oni mogu ispovedati šta žele, samo ih naterajte da više brinu za novac nego za uspeh Hristovog kraljevstva ili za širenje istine koju mrzimo. Predstavite im svet pred njima u najprivlačnijem svetlu, da ga mogu voleti i obožavati. Moramo zadržati u svojim redovima sva sredstva nad kojima možemo dobiti kontrolu. Što više sredstava Hristovi sledbenici posvete njegovoj službi, to će više oštetiti naše kraljevstvo dobijanjem naših podanika… Predstavite svaki mogući izgovor onima koji imaju sredstva, kako ih ne bi predali. Kontrolišite novčane stvari ako možete, i dovedite njihove propovednike da žele i pate. To će oslabiti njihovu hrabrost i žar. Borite se za svaki inč terena. Učinite pohlepu i ljubav prema zemaljskim bogatstvima glavnim crtama njihovog karaktera’.“ — „*Duhovni Darovi*“, *Tom I* (*1858.*), *strane 128*, *129*.

Ovo svedočanstvo nam je objasnilo neke stvari koje su do tada izgledale čudne, — zašto žar i darežljivost našeg naroda od 1853. do 1855, treba pasti na tako nizak nivo 1856. i 1857. da su čak mnogi dovedeni do fizičkog rada za svoje sopstveno izdržavanje, bilo je teško rešivo pitanje.

Sopstveni Interes na Prvom Mestu. Svedočanstvo u Tomu I iz „ Svedočanstava“ pokazuje spoljašnje delovanje Sotoninog plana, gde kaže za neke navodne svetkovatelje Šabata: „Oni stavljaju sebe i sopstveni interes na prvo mesto, i onda čine za cilj šta misle da mogu bez odricanja. Takva žrtva, videla sam, je hroma, i nije prihvaćena od Boga. Svi trebaju biti zainteresovani da daju sve od sebe da unaprede cilj. Videla sam da su oni koji nemaju imovinu, ali imaju telesnu snagu, odgovorni Bogu za svoju snagu. Trebaju biti marljivi u poslu, i vatreni u duhu; ne trebaju ostaviti one koji imaju posede da učine svu žrtvu. Videla sam da se mogu žrtvovati, i da je to njihova dužnost da učine tako, kao i od onih koji imaju imovinu…

Sebičnost i pohlepa mogu biti savladani… Polaganjem svih svojih poseda na Božji oltar, i kada vide gde su sredstva potrebna da unaprede cilj istine i da pomognu udovici, siročetu, i obolelom, trebaju dati radosno, i tako nagomilati blago na nebu.“ — *Strane 115*, *142*.

Biblijski Plan za Propovedničko Izdržavanje. Darežljivost od strane našeg naroda je pala na veoma nizak nivo na zimu 1857-1858. U to vreme sledeće Svedočanstvo je dato, usmeravajući nas da istražimo Pisma, jer u njima je dat plan za izdržavanje dela — plan koji naš narod treba usvojiti: „Najmanje što se zahtevalo od hrišćana u prošlim vremenima, je da poseduju duh darežljivosti, i da posvete Gospodu deo svih svojih prihoda. Svaki pravi hrišćanin je smatrao ovo privilegijom, ali neki koji su nosili samo ime, smatrali su to obavezom; Božja milost i ljubav nikada nisu učinili u njima dobro delo, inače bi rado unapredili cilj svog Iskupitelja. Međutim od hrišćana koji žive u poslednjim danima, i koji čekaju svog Gospoda, zahteva se da učine još više od ovog. Bog zahteva od njih da se žrtvuju.

* Dvadeseto poglavlje iz knjige “The Church – Its organization, order and discipline ”, autor J. N. Loughborough.

Upućena sam nazad na dane apostola, i videla sam da je Bog postavio plan spuštanjem svog Svetog Duha, i da je darom proroštva savetovao svoj narod u pogledu sistema dobročinstva. Svi su trebali da učestvuju u ovom delu davanja svojih telesnih stvari onima koji su im služili u duhovnim stvarima.“ — „*Svedočanstva za Zajednicu*“, *Tom I*, *strane 170*, *190*.

Biblijski Čas. U mesecu aprilu, 1858, Biblijski čas je organizovan u Betl Kriku, Mičigen, od Starešine Dž. N. Endrusa. Njegov cilj je bio da se sazna šta Pisma kažu u pogledu izdržavanja jevanđeoske službe, i rezultovao je razvijanjem „plana sistematskog dobročinstva, po principu desetka“.

Sledeće godine je Svedočanstvo o ovoj temi bilo kao što sledi: „Bog je veoma zadovoljan sa naporima svog naroda u pokušavanju da se kreću sa sistemom i redom u njegovom delu na zemlji… Bog vodi svoj narod u *planu* sistematskog dobročinstva, i to je jedna od samih tačaka do kojih će Bog dovesti svoj narod koja će najbliže poseći neke. Kod njih ona odseca desnu ruku, i kopa desno oko, dok je za druge ona veliko olakšanje. Plemenitim, velikodušnim dušama zahtevi prema njima izgledaju vrlo mali, i oni ne mogu biti zadovoljni da učine toliko malo.“ — *Ibid*, *strana 191*.